

OPINIÓ

IOLANDA ENJUANES

Ricard Viñes, 150 anys de llegat

Cap de l'Arxiu Municipal de Lleida

Avui fa exactament 150 anys que va néixer un dels músics més singulars de la nostra ciutat. Ricard Viñes naixia el 5 de febrer de 1875 a les 9.30 del matí al carrer Caldereries número 2 de la ciutat de Lleida. Avui dia Viñes és encara recordat per la ciutat, la plaça més cèntrica de la nostra ciutat porta el seu nom, el Concurs Internacional de Piano que realitza l'Ajuntament també, fins i tot en el departament de Santa Cecília del Cementiri de Lleida, on descansa, s'hi ha col·locat una estàtua que també el recorda. Però potser el més desconegut d'ell és el seu llegat documental que la ciutat conserva, part en la Universitat de Lleida i part en l'Arxiu de la Ciutat. Entre la documentació que conservem es pot trobar fotografies, correspondència, partitures, premis, reconeixements, cartells i programes de concerts entre altres, un gran nombre de documents encara per

Aquest any se celebra l'any Viñes i de ben segur que el recordarem, però el que intentarem en qualsevol cas és fer-lo més etern del que ja ho és

estudiar. Ricard Viñes va confiar el seu llegat a la ciutat que el va veure néixer, ell va decidir que el seu llegat es conservés en la capital de la terra ferma. Com a hereus tenim l'obligació de preservar el seu llegat i això exigeix restaurar, digitalitzar i difondre el seu fons documental, perquè sols d'aquesta manera podem salvaguardar el seu record. La difusió, sens dubte, permetrà crear coneixement i noves investigacions al voltant de la figura del músic i fer-ho en tots els seus vessants possibles; musicals, personals i professionals. Farem que aquest homenot lleidatà sigui encara més universal del que ho va ser

i procurarem, tot i els vuitanta-dos anys que fa que va morir, projectar-lo de nou al món. Aquest any que se celebra l'any Viñes, de ben segur que el recordarem, però el que intentarem en qualsevol cas és fer-lo més etern del que ja ho és.

MARC SOLSONA AIXALÀ

Les anualitats a l'administració

Alcalde de Mollerussa (MollerussaPrimer - Ara Pacte Local)

Des que estic en la política municipal, em faig dues preguntes recurrents: si el mandat és realment de quatre anys i si l'any per a l'administració té 12 mesos. M'explicaré. Ara posem per cas que algú que guanya les eleccions municipals i és elegit en el ple d'investidura del juny del 2023. Posem que és un alcalde/essa nou i el seu equip de govern també és nou. El pressupost de 2023 no l'ha fet aquest equip i, de fet, només farà el del 2024, 2025 i 2026, i el de 2027 no sap si l'acabarà d'executar perquè hi torna a haver eleccions. Per tant, efectius al 100%, només hi ha tres exercicis pressupostaris. Si tenim en compte la lentitud de l'administració, la burocràcia i la complexitat interna, qualsevol proposta de canvi o noves mirades en la gestió, seran lentes i plenes d'objeccions. Per tant, en tres anys resultarà molt difícil fer canvis, plantejar nous projectes estratègics i executar obres per qualsevol equip de govern. Estem en una administració que es mou per la inèrcia i adicta a la cotilla legislativa. Per tant, el mandat té quatre anys? Temporalment, sí; però executivament, no. És per això que molts, davant el debat de la limitació de mandats, apostaríem per limitar mandats però ampliar les legislatures a cinc anys. Llavors es podria limitar a dos o tres mandats en funció de les característiques dels municipis. És una reflexió a tenir en comp-

te en el debat de la nova llei de governs locals. Després, si un consistori és capaç d'aprovar els pressupostos en temps i forma per ser efectius l'1 de gener, tampoc té la garantia de poder gaudir executivament de dotze mesos, ja que l'agost és un mes perdut (i cada vegada més el juliol, per no dir els treballadors públics que s'agafen vacances al setembre perquè prefereixen treballar a l'agost quan tot està més tranquil) i que quan arriba el novembre hi ha molts processos de contractació que per la seva durada de més dos mesos ja no es porten a terme perquè no es pot garantir la seva finalització en l'any en curs. Però el drama és que si al gener no tens pressupost, tot procés que no ha finalitzat abans del desembre es perd (menys les obres amb finançament afectat) i no es pot tornar a iniciar de nou fins que hi ha el nou pressupost, o la liquidació de l'any anterior... Per no dir que si hi ha un ajuntament que va amb pressupostos prorrogats, a l'espera de la liquidació i amb modificacions constants del pressupost, la seva situació d'agilitat és una

El 2025 ha de ser un any de sacseig normatiu. Cal recuperar el lideratge de l'electe local i posar el focus en com millorem el servei a la ciutadania

quimera. Els servidors públics estem més pendents de posar el focus en el funcionament de l'administració que no en el servei a la ciutadania. És agònic i injust tenir una administració que no atengui i serveixi en temps i forma les necessitats de la gent. Cal un canvi urgent i ràpid i cada cop som més els que ens estem conjurant per reivindicar i exercir que el lideratge local recaigui en l'electe i no depengui de la voluntat del funcionari públic. Perquè mentre nosaltres reflexionem sobre la durada del mandat, n'hi ha molts que pensen que com que els electes hi som de pas i ells es queden, només ens queda el dret a queixar-nos. Des de la plataforma municipalista Ara Pacte Local no ens resignem a queixar-nos i prou. Nosaltres som propositius i treballam incansablement per reformar l'administració local perquè aquesta estigui al servei de la ciutadania i no al revés, com ho és ara.

L'Any 2025 ha de ser un any de canvis i de sacseig normatiu. De mica en mica, tothom va veient que no es pot continuar així. Calen canvis, cal recuperar el lideratge de l'electe local i posar el focus en com millorem el servei a la ciutadania perquè la gent vota representants públics amb programes de govern, no vota funcionaris. Volem fer política, no volem ser ventrílocos de la interpretació i voluntat normativa d'altres. Volem servir, i per servir hem de poder decidir.